

The European Consumers' Organisation Bureau Européen des Unions de Consommateurs

Ref.: L2011_305/MGO/UPA/rs
25. oktober 2011

De faste repræsentationer ved EU
Bruxelles

*Fælles europæisk købelov -
Rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 28. oktober 2011*

Kommissionens udkast til en fælles europæisk købelov bliver præsenteret på Rådsmødet fredag den 28. oktober, og BEUC (den europæiske forbrugerorganisation, der repræsenterer 42 nationale forbrugerorganisationer i hele Europa) og UEAPME (Den Europæiske Organisation for Håndværk og Små og Mellemstore Virksomheder, der repræsenterer cirka 12 millioner SMV'er i hele Europa) vil gerne hermed udtrykke vores fælles bekymring over dette forslag.

Begge organisationer går stærkt ind for tiltag, der kan forbedre det indre markeds funktion og gøre det lettere for både forbrugere og SMV'er at handle på tværs af grænserne. **Vi er imidlertid enige om, at den foreslåede fælles europæiske købelov ikke vil opfylde dette mål og ikke vil medføre nogen merværdi for forbrugere og SMV'er.**

Dette forslag beskrives som et positivt skridt for forbrugerne og erhvervslivet, men som repræsentanter for dem, der skulle drage fordel af forslaget, vil vi gerne gøre opmærksom på, at ifølge vores erfaring og viden vil det ikke tilskynde virksomheder og forbrugere til at drage fordel af det indre marked, men snarere medføre forvirring og ekstra besvær for alle aktører på markedet.

Ifølge EU- Kommissionens konsekvensvurdering¹ mener kun 7 % af virksomhederne, at det, at de skal tilpasse sig og følge forskellige forbrugerbeskyttelsesregler i udenlandsk aftaleret, har stor indflydelse på deres beslutning om at sælge på tværs af grænsen til forbrugere fra andre EU-lande. Hvad angår forbrugerne, bekræfter alt dokumentationsmateriale, også EU- Kommissionens, at forskellige regler i national aftaleret absolut ikke påvirker forbrugernes holdning til at købe i et andet medlemsland. Tværtimod viste Kommissionens Consumer Market Scoreboard², at manglende grænseoverskridende handel hovedsagelig skyldtes praktiske forhold. 62 % af forbrugerne angav, at de var bange for svindel og bedrageri, 59 % var bange for, at de ikke ville vide, hvad de skulle gøre, hvis der opstod problemer, og 49 % holdt sig tilbage, fordi de var bekymrede for problemer med leveringen. Ingen af disse faktorer har noget at gøre med aftaleret, og den europæiske købelov ville ikke få betydning for disse.

Kommissionen har heller ikke fremlagt nogen overbevisende dokumentation til støtte for sit standpunkt, nemlig at dette nye EU-aftaleretlige instrument skulle øge den grænseoverskridende handel³.

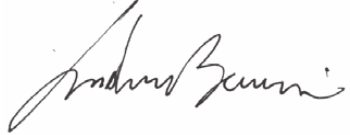
Det er i virkeligheden **andre reelle og større hindringer**, som i øjeblikket afholder forbrugere og SMV'er fra at nyde godt af det indre marked, fx de små virksomheders vanskeligheder med at få adgang til de nationale markeder på grund af administrative hindringer og forskelle i skattesystemerne, kulturelle barrierer så som sprog og digitale færdigheder, lav bredbåndsudbredelse, territoriale begrænsninger af lovgivningen vedrørende intellektuelle ejendomsrettigheder, manglende klageadgang og ingen eller vanskelig adgang til e-betaling. Hertil kommer, at mange forbrugere bare foretrækker lokale butikker, hvilket endnu en gang er dokumenteret i Kommissionens seneste undersøgelse⁴ om hindringer for borgerne i det indre marked.

Forslaget om en fælles europæisk købelov rejser mange grundlæggende spørgsmål, som vi vil opfordre til, at der først tages grundigt fat på, inden man – om overhovedet – går videre til en teknisk diskussion af indholdet i forslagets bestemmelser og ikke mindst forslagets bilag:

- Hvorfor er det nødvendigt at indføre helt nye retsregler for B2C-fjernsalgsaftaler, når næsten alle relevante dele af sådanne aftaler vil blive fuldt harmoniseret af direktivet om forbrugerrettigheder i 2013, og de øvrige dele er omfattet af tidligere minimumsharmoniseringsdirektiver?
- Hvordan hænger forslaget om en fælles europæisk købelov sammen med Rom I-forordningen, som ifølge forslaget ikke berøres? Hvilke ufravigelige nationale forbrugerbeskyttelsesregler ville blive underkendt?
- Er dette instrument – der hævder at være "frivilligt" for forbrugerne, hvad det i virkeligheden slet ikke er – et passende redskab i forbindelse med standardkontrakter, så som forbrugerftaler?
- Argumentet om, at instrumentet er frivilligt for SMV'er, svarer ikke til den kommercielle virkelighed – hverken ud fra et økonomisk eller juridisk synspunkt. Hvordan kan retssikkerheden garanteres, hvis væsentlige nationale aftalebestemmelser, fx vedrørende overdragelse af ejendomsretten, ikke er omfattet af dette instrument, således at national lovgivning gælder parallelt, hvilket medfører flere byrder og mere besvær?
- Hvad bliver konsekvenserne, hvis instrumentet i nogle medlemslande kun bruges ved grænseoverskridende aftaler og i andre medlemslande både ved grænseoverskridende og "indenlandske" aftaler?

Vores organisationer vil gerne understrege, at Kommissionen i denne proces ikke har taget hensyn til synspunkter fra de parter, der vil blive mest berørt af Kommissionens initiativ – forbrugerne og SMV'erne. Vi mener, at man i en tid med økonomiske og politiske kriser bør koncentrere sig om at klare de spørgsmål, som virkelig betyder noget for forbrugere og iværksættere.

Af alle de ovenfor nævnte grunde opfordrer vi til, at der ikke træffes forhastede beslutninger, der er baseret på umiddelbart besnærende, men endnu udokumenterede argumenter om økonomisk vækst. Dette forslag vil medføre flere problemer end løsninger for forbrugere og SMV'er.

Med venlig hilsen 	
Monique Goyens Generaldirektør	Andrea Benassi Generalsekretær

¹ Kommissionens arbejdsdokument, resumé af konsekvensvurderingen, s. 13, FB 321.

² Marts 2011

³ I en nylig Flash Eurobarometer-undersøgelse (nr. 300) svarede næsten 80 % af de erhvervsdrivende Kommissionen, at harmoniseret forbrugerlovgivning i EU vil få lille eller ingen betydning for deres grænseoverskridende handel. Og ifølge Flash Eurobarometer-undersøgelse 321 oplyste næsten 90 % af de erhvervsdrivende, at de aldrig eller sjældent afviste at sælge til udenlandske forbrugere på grund af forskelle i forbrugerbeskyttelsesreglerne i aftalelovgivningen i deres EU-land.

⁴ I Kommissionens kvalitative Eurobarometer-undersøgelse om hindringer for borgerne i det indre marked, rapport fra september 2011, var den vigtigste grund til, at forbrugerne ikke køber på tværs af grænserne, at de foretrækker at købe lokalt.